

[Miljøministeren]

men hvor udkast til en fredningsbekendtgørelse netop er udsendt til høring i de berørte ministerier, regionale og lokale myndigheder samt interesseorganisationer.

Fredningsstyrelsen vil fortsætte overvejelserne af, i hvilket omfang det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at sikre andre af de relevante områder på søterritoriet ved bekendtgørelsesfredninger.

Vedrørende de landarealer, som er omfattet af konventionsområderne, bemærkes, at fredningsstyrelsen har udarbejdet et udkast til en cirkulæreskrivelse om administrationen af konventionen. I dette udkast, der er udsendt til høring, lægges bl. a. op til, at de regionale og lokale planlæggende og administrerende myndigheder, herunder fredningsmyndighederne, underretter fredningsstyrelsen om påtænkte foranstaltninger i områderne.

Endvidere bemærkes, at de fleste af Ramsar-områderne er omfattet af fredningsstyrelsens oversigt over større nationale naturområder og dermed indgår som væsentlige elementer i grundlaget for regionplanlægningen, den kommende fredningsplanlægning og administrationen af arealanvendelseslovgivningen.

Nogle af de til Ramsar-områderne knyttede landarealer er i øvrigt omfattet af fredninger, der er gennemført siden konventionens ratifikation, mens andre er genstand for igangværende fredningsinitiativer. Fredningsstyrelsen vil fortsætte sine overvejelser af, i hvilket omfang der bør gennemføres fredninger.

Spm. nr. 157

Til *ministeren for skatter og afgifter* (12/12 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvor meget ville afskrivningsgrænsebøbet for personbiler fastsat i 1968 til 40.000 kr. være steget til, hvis det havde fulgt tilsvarende prisregulering som ministerbilerne?«

Begrundelse

For umådelig mange danske – handelsrejsende m. fl. – er bilen et aldeles afgørende erhvervsinstrument og det sted, hvor man må opholde sig masser af timer om dagen for at kunne udføre sit erhverv.

Ikke desto mindre har folkettinget i sin misundelseståbelighed i VKR-regeringens første år fastsat en beløbsgrænse på 40.000 kr. som afskrivningsmaksimum, og selv om denne grænse i 1976 blev reguleret til 65.000 kr., er der tale om urimelig smålighed.

I langt større sko går staten, når der er tale om at pålægge skatteyderne tvangsmæssigt at betale til de samfundsskadelige ministerbiler (de hindrer ministrene i at følge udviklingen i befolkningen ved at isolere dem). Her har man også sat en pris på 65.000 kr., men vel at mærke en pris, der er helt barberet for afgifter, så den virkelige pris på, hvad man finder at skatteyderne bør betale til ministerbiler, ligger på ca. det tredobbelte.

Samfundsvigtigheden og behovet for handelsrejsende m. fl. til at kunne afskrive på deres erhvervmæssigt benyttede biler er mange gange så stort som behovet for, at skatteyderne hundrede procent skal betale for den ekstra ministermagelighed, som opnås ved at køre rundt i egen bil med chauffør. Derfor kan det absolut ikke tolereres, at man – fordi ministrene sidder nærmere ved steder, hvor man kan suge penge op af statskassen – regulerer på ministerbilsprisen kraftigere end på misundelsesgrænsen i afskrivningsloven.

Besvarelse (21/12 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Med virkning fra og med indkomståret 1968 blev beløbsgrænsen for afskrivninger på personbiler i afskrivningslovens § 6 A fastsat til 40.000 kr. Denne grænse blev hævet til 65.000 kr. fra og med indkomståret 1976.

For ministerbiler blev det i 1971 fastsat, at indkøb normalt kun kunne finde sted, når prisen ekskl. afgifter ikke oversteg 30.000 kr. Denne beløbsgrænse har ikke været reguleret siden, men ved overvejelser om nye indkøb tages der hensyn til prisudviklingen siden 1971. Rigsrevisionen har i et notat af 3. oktober 1979 til statsrevisorerne lagt vægt på udviklingen i engrosprisindeksets varegruppe »automobiler«.

Dersom beløbsgrænsen på 40.000 kr. i afskrivningsloven havde været reguleret efter udviklingen i engrosprisindeksets varegruppe »automobiler«, f. eks. således at grænsen i 1980 blev bestemt af indekset juli 1979, ville grænsen i 1980 være 91.600 kr.